

τῆς Λακωνίας. Ἀπὸ δὲ τῆς 22 ἰουνίου τοῦ 1816, καθ' ἣν ὁ Πέτρος Μαυρομιχάλης ἔλαβε καὶ τὴν ἡγεμονίαν αὐτῆς, ἡ ἰσχὺς ἐν γένει μὲν τῆς μαυρομιχαλικῆς οἰκογενείας ἀναδείχθη ἀδιαφιλονείκητος, τοῦ δὲ πρώτου κλάδου τῶν Μαυρομιχαλῶν ὑπέρροχος ἐπὶ τῶν τριῶν ἑτέρων.

Ὅποιας δ' ὑπῆρχε δυνάμειος καὶ ἰσχὺς ὁ ἀνωτέρω μνημονευόμενος πάππος τοῦ Πέτρου Γεωργίου Μαυρομιχάλης, ἀποδεικνύει, ἐκτὸς ἄλλων, τὸ ἀκόλουθον εὐχαριστήριον ἔγγραφον τοῦ Κατσώνου καὶ τῶν περὶ αὐτόν.

«1792 ἰουνίου. 7 Τζίμοβα.»

«Τὴν σήμερον ἡμέρα δηλοποιούμεν ἡμεῖς ὑποκάτωθεν γεγραμμένοι, ἀπὸ τὴν ὥραν ὅπου μᾶς ἐχάλασαν ἡ τουρκικὴ ἀρμάδα ἀνταμῶς μὲ τοὺς Φραντζέζους, ἔχουν δύο φεργάδαις φραντζέζικαῖς εὐρεθήκανε εἰς τὸν χαλασμόν μας, καὶ τὴν αὐτὴν ὥρα ἔφτασε ὁ καπετὰν Γεωργάκης Μαυρομιχάλης προστασιμένος ἀπὸ τὴν ὀθωμανικὴν πόρτα, καὶ μὲ τοῦ νὰ μὴν ἔχη τακάτι ἀπὸ τὸν φόβον τῆς Τουρκίας ἀλλέως νὰ πράξη, λαβαίνοντας ἡμεῖς αὐτὴ τὴν αἰγματοσία ἀπὸ Τούρκους καὶ ἀπὸ Φραντζέζους, ὁμοίως καὶ ἀπὸ Κακαβούλια ὅπου μᾶς ἔγδυσαν, ὥστε αὐτὸς νὰ μᾶς ἐπεριλάβη.

«Καὶ περιλαβαίνοντας μας, ἔσοι εὐρεθήκανε ὀριτζάλοι, μαρνέροι, δὲν ἔλειψε, καθοῦ ὁμόπιστός μας, καὶ μὲ τὸ νὰ πειθεται εἰς τὴν βασιλικὴν παντιέρα, μᾶς ἐτράθηξε μὲ τρέπον τινὰς καὶ μᾶς ἔφερον εἰς τὸ χωρίον του, ἔχοντας μας φυλαγμένους, ὡσὰν τὸ ἴδιόν του κορμί, καὶ κυβερνισμένους ἀπὸ πᾶσα ἀναγκαῖο. Λοιπὸν ἡ Τουρκία μαθαίνωντας, πῶς ἡμεῖς βρισκούμαστε εἰς τὴν Τζίμοβα εἰς τὰ χεῖρα τοῦ καπετὰν Γεωργάκη Μαυρομιχάλη, δὲν ἔχασαν καιρὸν ἡ Τουρκία, ἀλλὰ ἀρμάτωσαν τρία καΐκια δύο βέηδες μὲ ἀνθρώπους ἀρκετούς καὶ προσταγὴ ἀπὸ τὴν πασσᾶ, διὰ νὰ παραδώσῃ τοῦ Λάμπρου τοὺς ἀνθρώπους. Ὅμως αὐτὸς δὲν ἐστάθη τρόπος νὰ παραδώσῃ κανέναν, ἀπὸ ἔσους εὐρεθήκαμεν μόνον ἐστάθη ἀντρέϊος, ἀποφασίζοντας καὶ τὴν ἰδικὴν του ζωὴ καὶ λέγει.— Ἐγὼ ἔρχομαι καὶ κρεμάστε με' μὲ ἐπὶ αὐτουνοὺς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Λάμπρου τρόπος δὲν εἶναι νὰ σᾶς παραδώσω μία τρίχα ἀπὸ τὴν κεφαλῆ τους.— Ὡλὴν ἡμεῖς αἰμαμεν ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον πολλὰ διαφεντευμένοι καὶ ἀπείραγοι μάλιστα ἐφρόντισε καὶ διὰ τὸ ἱμπάρκο μας, ὥστε ὅπου νὰ μᾶς καταβώσῃ εἰς ἐτόπον σήγουρον. Δὲν ἔλειψε ὁ ἄνθρωπος, καταπῶς ἐτράβηξε ταῖς αὐταῖς φροντίδαῖς, νὰ μὲν καὶ ξωδιασιμένους πολλὰ λίγα. Καὶ μὲ τὸ νὰ ἡμεῖς αἰμαμεν ἡμεῖς εὐχαριστήμιοι ἀπὸ αὐτὸν τὸν τιμημένον ἄνθρωπον, οὕτως δίδομεν τὸ παρόν μας εἰς τὰς χεῖράς του.

«Ἐγὼ ὁ ΣΤΑΘΑΚΗΣ ὑπέγραψα διὰ ὄνομα τοῦ

«Μαγγιερ ΚΩΝΣΤΑΝΤΗ, μὴν ἠξέυροντας νὰ γράψῃ.

«ΜΑΓΓΙΟΡ ΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ ΠΑΤΑΡΑΚΗΣ
βεβαιώνω.

«ΜΑΤΖΟΡ ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΚΑΛΗΣ ΜΥΚΟΝΙΑΤΗΣ.

«Ματζορ ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΑΤΖΑΜΑΤΖΗΣ.

«Καπετὰν ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΑΛΟΝΙΚΑΙΟΣ.

«ΔΡΟΣΟΣ ΤΟΥ ΧΑΤΖΗ.

«ΚΩΣΤΑΤΗΣ ΨΩΡΙΑΑΣ.

«Καπετὰν ΣΤΑΘΑΚΗΣ ΚΑΤΖΟΝΗΣ βεβαιώνω.»

